

[Indenrigsministeren.]

Som bekendt er der jo siden lovforslagets første fremsættelse foretaget en række kommunesammenlægninger, og desuden har der rundt om i landet fundet en del indlemmelser sted.

Med hensyn til de stedfundne kommunesammenlægninger skal jeg bemærke, at de fleste sammenlægninger omfatter kommuner, der hører til samme opstillingskreds, hvorfor sammenlægningen ikke medfører ændringer i valgkredsinddelingen ud over en rettelse af kommunenavnene i valgkredsfortegnelsen; i to tilfælde i Præstø amt er der dog foretaget sammenlægning af kommuner, der hører til forskellige opstillingskredse. Da jeg finder, at en kommune så vidt muligt bør høre til samme opstillingskreds, har jeg foreslået sådanne ændringer gennemført, at alle dele af de sammenlagte kommuner kommer til at henhøre under samme opstillingskreds. Herfor er der nøje redegjort i bemærkningerne til lovforslaget, og så vidt jeg kan skønne, vil de foreslåede ændringer ikke få nogen betydning for et valgs udfald.

Med hensyn til de stedfundne indlemmelser skal jeg bemærke, at i to tilfælde har der fundet større indlemmelser sted af arealer, der ligger i andre opstillingskredse end den kommune, hvori arealerne er indlemmet. Det drejer sig dels om indlemmelse af arealer af Karlebo kommune i Hillerød købstadkommune, dels om indlemmelse af en del arealer af de århusianske forstadskommuner i Århus købstad. I begge tilfælde har jeg foreslået, at de indlemmede arealer overføres fra de opstillingskredse, som de hidtil har henhørt under, til de opstillingskredse, hvortil indlemmelseskommunerne henhører. I Hillerødindlemmelsen drejer det sig om ca. 300 vælgere og i Århusindlemmelsen om ca. 800 vælgere, og så vidt jeg kan skønne, vil en overførelse af dette antal vælgere ikke have nogen betydning for et valgs udfald.

Jeg henviser i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget samt til det ved dets første fremsættelse og tidligere behandling fremførte og anbefaler hermed lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje

folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkulose m. m.*

Indtil 1. april 1959 blev statens sygedagstilskud til tuberkulosesanatorier og tuberkulosehospitaller udelukkende ydet i henhold til tuberkulosestøtteloven af 7. marts 1952. Dette gjaldt såvel tilskuddet til de private tuberkuloseinstitutioner som tilskuddet til de kommunale. Til gengæld blev der ved beregningen af sygehuslovens tilskud til det kommunale sygehusvæsen helt set bort fra de kommunale tuberkulosesanatorier og -hospitaller.

Fra 1. april 1959 blev sygehusloven ændret således, at tilskud efter denne lov også blev ydet for de kommunale tuberkulosesanatorier og tuberkulosehospitaller. Samtidig blev der imidlertid ved lov nr. 102 af 25. marts 1959 foretaget den ændring i tuberkulosestøtteloven, at tilskud efter denne lov til de kommunale institutioner fremtidig kun blev ydet med det beløb, hvormed tuberkulosestilskuddet — fastsat til 18 kr. 50 øre pr. sygedag og 7 kr. pr. ambulante behandling — oversteg sygedagstilskuddet efter sygehusloven. Det var en forudsætning for denne ordning, at de nævnte tuberkulosestilskudssatser — 18 kr. 50 øre og 7 kr. — ikke senere skulle søges forhøjet. Tilskuddet ifølge tuberkulosestøtteloven til de kommunale tuberkuloseinstitutioner skulle således bortfalde, dersom sygedagstilskuddet efter sygehusloven kom op på eller oversteg 18 kr. 50 øre for sygedage og 7 kr. for ambulante behandlinger.

Tilskuddet i henhold til sygehusloven er i den forløbne tid steget så meget, at tilskuddet i henhold til tuberkulosestøtteloven til ambulante behandlinger på kommunale tuberkuloseinstitutioner er helt bortfaldet og tilskuddet til sygedage stærkt reduceret; tilskuddet til sygedage udgjorde således i regnskabsåret 1961-62 kun 1 kr. 70 øre — nemlig 18 kr. 50 øre ÷ sygedagstilskuddet på 16 kr. 80 øre. Og i 1962-63 ville tilskuddet i henhold til tuberkulosestøtteloven være faldet bort også for sygedagenes vedkommende, dersom sygehuslovens tilskudssystem var forblevet uændret.

Ved lov nr. 195 af 14. juni 1962 er sygehusloven imidlertid bl. a. ændret således, at den del af det samlede tilskud, der fordeles i forhold til antallet af sygedage, er